

Gücümüz Gidiyor

– fuatturker · 25 Mart 2014

Zalim Esed'in zulmünden kaçan Suriye'li kardeşlerimiz bize sığınıyorlar. Türkiye böylece mazlumun yanında olduğunu ispat ediyor. Tıpkı 500 küsur yıl önce İspanyol zulmünden kaçan Musevilerin Osmanlı'ya sığındıkları gibi. Aynı yardım elinin uzanma sebebi, aynı yüksek ahlâktan kaynak buluyor.

Türkiye, uluslararası medyada da övgüyle konu edildiği gibi, sığınmacılar için en iyi şartları sağlayan ülke. Başbakanımız ve Dışişleri Bakanımız başta olmak üzere ülkemiz yetkililerinin ve halkın Suriye'li kardeşlerimize gösterdiği özen, görmezden gelinemeyecek kadar önemli. Bugüne kadar mülteci kardeşlerimiz için 3 milyar dolara yakın bir harcama yapılmış. BM'den ise yalnızca 130 milyon dolarlık bir yardım gelmiş.

Dünya ülkeleri Suriye'deki katliamlara karşı duyarsızlık sergiliyor. Bazı İslam ülkelerinin tavrı da diğer ülkelerden farklı değil. Çoğu Müslüman yalnızca kendi gücünü, kuvvetini hesaplıyor, servetine servet katmaya çalışıyor. Ne yaşananlar için bir çözüm üretiyor, ne sunulan çözümlere kulak veriyor. Peygamberimiz(asm) "Müslümanın derdiyle ilgilenmeyen onlardan değildir" buyururken, onlar kendi derdine düşmüş, umursuzca yaşıyorlar. Sözü dinlenebilecek kişiler ise ya ülkelerinde otoriteye karşı çıkmamak ya da makam ve mevki kaygısıyla ses çıkarmıyorlar.

Bediüzzaman'ın ifadesiyle, bencillik ve kişisel menfaat düşkünlüğü insan fıtratına terstir. İnsan, "gayrın elemiyle müteallim" (başkalarının acısıyla acı duyan) bir varlıktır. Müslümanların himmet ve gayretlerini kişisel menfaatleri elde etmeye odaklamaları, kalbî bir hastalıktır. Hem topluma, hem insanlığa ve hem de insanın kendisine yaptığı zulümdür.

Müslümanların yıllardır yaşadığı acıların, akan kan ve gözyaşlarının, baskı ve zulüm altında ezilmelerinin en önemli sebebi yine Müslümanların parçalanmış hâlidir. Allah'ın, birliği emreden ayetlerini göz ardı etmek, zulme sessiz kalmak, umursamazlık, yalnızca kendini ve ailesini düşünmek, dünya hayatındaki çıkarların ardına düşmek, nefsânî tartışma ve çekişmelerle vakit öldürmek vicdanî değildir.

Biz, Allah'ın emrine itaat edip birlik olmadığımız için, Allah güç vermiyor. Öncelikle düşmanlığı bırakıp, kendi içimizde kardeş ve birlik olmak için çaba göstermemiz gerekiyor. Şöyle uyarıyor bizi Bediüzzaman:

"Hâricî ve büyük bir düşmanın hücumu zamanında, dahilî küçük düşmanlıkları bırakmak elzemdir. Yoksa, hücum eden büyük düşmana yardım hükmüne geçer." (Risale-i Nur, Emirdağ Lâhikası)

Zulmün bu şekilde devam etmesine göz yummamalı. Müslüman ülkeler bir araya gelmeli. Sorunlar ortaya konup, istişare ile çözüm aranmalı. Böylece hem İslam ülkelerinde huzur ve barış sağlanır ve hem

diğer ülkelerle olan ilişkiler sağlık kazanır. Aksi, daha fazla kan, daha fazla acı, daha fazla gözyaşı ve daha fazla zulüm demektir.

Bugün birlik bilincine en fazla sahip olan, birlik olmanın gerekliliğini en fazla dile getiren ve ittihadı en fazla arzu eden ülke Türkiye'dir. Hükümetimiz, başta Başbakanımız Tayyip Erdoğan ve Dışışleri Bakanımız Ahmet Davudođlu, İslam Birliği'nin inşası yönünde önemli çalışmalar gerçekleştiriyorlar. Sığınmacı kardeşlerimize gösterilen ilgi ve yapılan yardımlar, inşa halindeki binanın temelinde konan bir taştır; onu sağlamlaştırır. Bu bina, Allah'ın izniyle Müslüman kardeşliği temelleri üzerinde yükselecektir. Türkiye-her kim, her ne derse desin- dünyadaki tüm Müslümanlara, elinden gelenin en fazlasıyla, tüm imkânlarıyla ağabeylik yapmaktadır. Bundan böyle de bu bilinçle devam edeceği ortadadır.

Son olarak Üstad'ın hikmetli tespitlerine kulak verelim:

"İttihad-ı İslâmın tam zamanı gelmeye başlıyor. Birbirinizin şahsî kusurlarına bakmamak gerekir... Bunu da teessüf ve teellümlerle size beyan ediyorum ki: Ecnebîlerin bir kısmı, nasıl kıymettar malımızı ve vatanlarımızı bizden aldılar, onun bedeline çürük bir fiyat verdiler. Aynen öyle de, yüksek ahlâkımızı ve yüksek ahlâkımızdan çıkan ve hayat-ı içtimaiyeye temas eden seciyelerimizin bir kısmını da bizden aldılar, terakkilerine medar(yükselmelerine dayanak) ettiler. Ve onun fiyatı olarak bize verdikleri, sefhane ahlâk-ı seyyieleridir(beyinsizce kötü ahlâklarındır), sefhane seciyeleridir(beyinsizce karakterleridir)."

"Meselâ, bizden aldıkları seciye-i milliye(millî karakter) ile, bir adam onlarda der: "Eđer ben ölssem milletim sağ olsun. Çünkü milletimin içinde bir hayat-ı bakiyem(sürekli ve devamlı hayatım) var." İşte, bu kelimeyi bizden almışlar ve terakkiyatlarında(ilerlemelerinde) en metin esas da budur. Bizden hırsızlamışlar. Bu kelime ise, din-i haktan ve imân hakikatlerinden çıkar. O bizim, ehl-i imanın malıdır." (Hutbe-i Şamiye)

Fuat Türker, Haber Vaktim